

konkurrence, må da kunne regne ud, at hvis man gennemfører frit valg i et marked, hvor der er begrænsede ressourcer, så stiger konkurrencen om ressourcerne. Og det vil sige, at hvis det er sådan, at man får frit valg til områder på sygehusområdet, hvor der er mangel på læger, og så skal konkurrere på det, så tror jeg da, hr. Thor Petersen må medgive, at hvis man skal tiltrække arbejdskraften, så må man betale mere for den. Det kan godt være, man får et frit valg, men man får et langt dyrere sygehusvæsen, det siger alle analyser på det her område.

Men jeg vil godt medgive hr. Thor Petersen, at det område, hvor det er interessant at diskutere tanken om frit valg, lige præcis er ældreområdet. Det har vi faktisk meldt ud, og dér er vi faktisk inde i overvejelser omkring de spørgsmål.

Og så endelig til hr. Mogens Andreassen: Jamen altså, hr. Mogens Andreassen kan jo bare slå op i den seneste udgave af Økonomisk Oversigt. Dér vil han kunne se af den normale beskæftigelsesforøgelse på det normale arbejdsmarked, at der i 1993 i alt var 585.000 ledige eller folk uden for arbejdsmarkedet, når man lægger det hele sammen. I dag er der 477.000. Og det vil sige, at det er notorisk forkert, når hr. Mogens Andreassen står heroppe og siger, at det hele skyldes, at det er folk, der er placeret i aktivering osv. Der er tale om en reel og virkelig udvikling af den almindelige beskæftigelse i samfundet.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

I hr. Jacob Bukstis lange remse af selvros sprang hr. Jacob Buksti let og elegant hen over hele skatteområdet og det stærkt stigende skattetryk, vi oplever.

Det kan jeg godt forstå hr. Jacob Buksti vælger. Men så nemt slipper man jo ikke ude i de mange danske hjem, der i de seneste dage har modtaget et brev fra skattemyndighederne, som har vakt en berettiget forbløffelse.

Det er brevet om de nye vurderinger af lejeværdibeskatningen, hvor regeringen for første gang åbent har beskrevet, hvilke elementer der indgår i regeringens fortsatte jagt på skattekroner. Det er både havudsigt og velholdte haver, som er en del af regeringens skattejagt, og som har vakt både forbløffelse og forargelse i de små hjem.

Ja, hvad er så reaktionen, når det går op for regeringen, at de har vist, hvordan de regner

sig frem til det? Skal man tro dagspressen, så er reaktionen fra skatteministeren og fra hr. Erik Mortensen fra Socialdemokratiet, at så fjerner man bare mellemregningerne, så fjerner man dokumentationen uden at vise borgerne, hvordan man regner sig frem til det.

Derfor vil jeg spørge hr. Jacob Buksti: Er hr. Jacob Buksti enig med skatteministeren i, at mellemregningerne på ejendomsvurderingerne skal fjernes, og at dokumentationen for danskernes høje skat dermed skal sløres?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

For et halvt år siden havde vi her i Tinget en debat om valgløfterne fra regeringen om efterløn, boligstøtte, stramninger for de arbejdsløse. Det var klart, at det ikke gik så godt med de valgløfter.

Hvordan er det gået siden?

Ja, siden har man gennemført stramninger i finansloven; siden har man givet militæret 400 mio. kr. årlig mere end planlagt, 400 mio. kr., der kunne være brugt til velfærd, og løftet om fri forhandlingsret er igen skudt ned med indgrebet over for sygeplejerskerne. Det er altså heller ikke gået så godt i det her halve år, der lige er forløbet.

Og hvad med det, der ligger foran os? Lige i disse timer føres der afgørende forhandlinger med landets kommuner og amter om næste års økonomi, som har helt fundamental betydning for, hvordan det går med velfærden i år 2000.

Det havde sådan set været meget på sin plads, hvis regeringen her i dag havde løftet sløret lidt for, hvad man går efter i de forhandlinger. Hvad er det, man vil have ud af dem? Kan man være sikker på, at man giver kommunerne de rammer, der skal til for at sikre borgerne en ordentlig velfærd?

Og i debatten om mere brugerbetaling til daginstitutionerne vil jeg spørge hr. Jacob Buksti: Kan vi være helt sikre på, at regeringen siger nej til enhver form for øget brugerbetaling til børnefamilierne, der bruger daginstitutioner? At de hverken får det direkte eller indirekte ved, at man laver mere brugerbetaling for dem, der har brug for mange timer, eller hvis det gælder om at indføre mere brugerbetaling for bespisning i daginstitutioner?

Kan vi være sikre på, at de forhandlinger, der føres nu, ikke fører til mere brugerbetaling?